

ಕರ್ಣಾರ್ಜುನ ಕಾಳಗ

[ಸೂಚನೆ :- ಇದು ಪಾಂಡೇಶ್ವರ ವೆಂಕಟ ವಿರಚಿತ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನ ಕಾಳಗ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು , ಭಾಗವತರಿಗೆ ಅಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಅಡಿಸುವಾಗ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ]

[ಪಾತ್ರಗಳು :- ಕೌರವ , ಕರ್ಣ , ಶಲ್ಯ , ಕೃಷ್ಣ , ಅರ್ಜುನ , ಅಶ್ವನೇನ(ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ) , ಬ್ರಾಹ್ಮಣ]

(ಕೌರವನ ಓಲಗ , ವೃಷನೇನನು ಮಡಿದುದನ್ನು ನೆನೆದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಕೌರವ : (ಭೈರವಿ-ಝಂಪೆ-1,2) (ತುಜಾವಂತು) ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯನೆ ಕೌರವನು | ತರಳ ವೃಷನೇನನನು ನೆನೆದು ಮರುಗುತಲಿ || ತರಣಿತನಯನು ತನ್ನ ತರಳನೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದ | ಕರೆದು ತಾರಂದೆನ್ನೊಳರುಹಲೇನೆಂಬೆ ||

ಕೌರವ : (ಝಂಪೆ-1,2) ಹರಣದಾಸೆಗೆ ತನ್ನ ತರುಣನನು ಹರಿವ್ಯಾಘ್ರ | ಝರಿಗೆ ನೂಕಿಸಿ ಉಳಿದೆನೆಂಬೆ ನಾನವಗೆ || ಮರಣವದರಿಂದ ಲೇಸೆನುತಲಾ ಕೃತ್ರಿಮನು | ಗರಳವನು ಕುಡಿದು ಜೀವವ ಕಳೆವೆನನಲು ||

(ಕೌರವನು ಮರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಕರ್ಣ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಕರ್ಣ : (ಝಂಪೆ-2) ಎಂದು ಮರುಗುವ ಸಮಯದೊಳಗಿತ್ತಲಾ ಭಾನು | ನಂದನನು ನಡೆತಂದನಾಗ ||

ಕರ್ಣ : (ಝಂಪೆ-2) ಇಂದಿದೇನೆನೆ ಶೋಕ ಬಿಡು ನಿನಗೆ ನಾನಿರಲು | ಬಂದ ವ್ಯಾಕುಲವೇನು ಪೇಳೆನ್ನೊಳೀಗ ||

ಕೌರವ : (ಝಂಪೆ-1)(ಆನಂದಭೈರವಿ) ಪೇಳುವರೆ ಭಯದಿ ಬಾಯಾರಿ ಬಳಲುವ ನೃಪನ | ನಾಲಿಗೆಯು ತಡವರಿಸುತಂತರಿಸುವಾಗ ||

ಕೌರವ : (ಝಂಪೆ-1) ಕೇಳೊ ನಿನ್ನಯ ಕುವರ ಖೂಳ ಭೀಮನ ಗೆಲಿದು | ಕಾಳಗದೊಳರ್ಜುನನೊಳಯ್ಯ ಸುರಪುರಕೆ ||

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಸುತಗೆ ಮರಣವ ಗೆಯ್ದ ಪಾರ್ಥನ | ಸತಿಯ ವಾಲೆಯ ಕಳೆವೆ ನೋಡೆಂದ ||

(ಹೀಗೆ ಶಪಥ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಣನು ವೃಷನೇನನ ಶವವನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಕೌರವನೂ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ತೆರೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ವೃಷನೇನನನ್ನು ಮಲಗಿಸುವುದು , ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಣ ಬರುತ್ತಾನೆ , ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಳುತ್ತಾನೆ)

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ-ಆದಿಭೈರವಿ) ಅತುಳಬಲ ನಡೆ ತಂದು ಶಸ್ತ್ರದ | ಹತಿಯೊಳೊರಗಿದ ಮಗನ ಕಾಣುತ | ಗತಿಯದಾರೆನಗೆನುತ ಮಮ್ಮಲಮರುಗಿದನು ಕರ್ಣ ||

ಕರ್ಣ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ಆದಿತಾಳ)(ಆದಿಭೈರವಿ-ಕೋರೆ) ಮಗನೇ ನಿನ್ನ ಪೋಲ್ವರಾರೀ | ವಿಗಡ ಭಟರೊಳಿನ್ನು || ಜಗದೊಳು ನಿನ್ನಂಥ ಚೆಲುವ | ಸುಗುಣ ಕುವರರಿಹರೆ ||

ಕರ್ಣ : (ಆದಿಭೈರವಿ-ಕೋರೆ) ಮೊಗದೊಳು ತಾ ಮೊಗವನಿಟ್ಟು | ಸೊಗಸಿನಿಂದ ಮುತ್ತ ಕೊಟ್ಟು || ಝಗಝಗಿಸುವಂಥ ಪ್ರಭೆಯು | ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತಯ್ಯೋ ||

ಕರ್ಣ : (ಆದಿಭೈರವಿ-ಕೋರೆ) ದುಷ್ಟ ಪಾಪಿಯುದರದೊಳು | ಪುಟ್ಟಿ ವ್ಯರ್ಥವಾದೆ || ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಾನೆ ಕುತ್ತಿ | ಕಳೆದಂತಾಯಿತಯ್ಯೋ ||

ಕರ್ಣ : (ಆದಿಭೈರವಿ-ಕೋರೆ) ಸೃಷ್ಟಿ ಈರೇಳರೊಳಿಂಥ | ಶ್ರೇಷ್ಠನನ್ನು ಕಾಣೆ || ಕೆಟ್ಟ ನಾನೀ ದೇಹವನ್ನು | ಇಟ್ಟು ಬಾಳಲಾರೆ ||

ಕರ್ಣ : (ಶಿವರಂಜಿನಿ-ಕೋರೆ) ಪುಟ್ಟಿ ಈರೇಳ್ ವರುಷವಾಯಿ | ತಪ್ಪರೊಳಿಂತಾಯ್ತು || ಇಷ್ಟ ಪಡುವ ಸಮಯದಿ | ಕಷ್ಟವೊದಗಿತಯ್ಯೊ ||

ಕರ್ಣ : (ಶಿವರಂಜಿನಿ-ಕೋರೆ) ಬತ್ತಳಿಕೆಯನ್ನು ಬೆನ್ನೊಳು | ಪೊತ್ತು ಮಲಗಿರುವೆ || ಎತ್ತಿ ಸಲಹಿದಂಥ ತೋಳು | ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತಯ್ಯೊ ||

ಕರ್ಣ : (ಶಿವರಂಜಿನಿ-ಕೋರೆ) ಧಾತ್ರಿಯಧಿಪತಿತನಕೆ | ಯೋಗ್ಯನಹೆಯಲ್ಲ || ಸುತ್ರಾಮನ ಪುರವು ನಿನಗೆ | ಪ್ರೀತಿಯಾಯಿತಲ್ಲ ||

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ-ಶಿವರಂಜಿನಿ) ವೀರ ವೃಷಸೇನಾಖ್ಯನಳಿದನೆ | ತೀರಿತೇ ತನ್ನರು ಪರಾಕ್ರಮ | ಸೂರೆ ಹೋದುದೆ ಸಮರ ಪಾರ್ಥಗೆ ಶಿವಾ ಶಿವಾ ಎನುತ || ಸೂರಿಯನ ಸುತನಾಗ ಚಿಂತಾ | ಭಾರದಲಿ ಮನನೊಂದು ದೈವದ || ಕೂರುಮೆಯನಾರರಿವರಕಟಾ ತನ್ನ ವಿಧಿಯಿಂದ ||

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ನಿಧಾನ) ಜನಪ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಕರ್ಣನು | ಮನದ ಚಿಂತೆಯ ಬಿಟ್ಟು ||(ಅಬ್ರ) ರೋಷದಿ ಕಣುಗಳಲಿ ಕಿಡಿಯುಗುಳಿ ಮಾದ್ರಾಜನಪಗಿಂತೆಂದ ||

(ತೆರೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ವೃಷಸೇನನನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ ನಂತರ ಕರ್ಣನು ಶಲ್ಯನನ್ನು ಕರೆಯುವುದು)

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ನಿಧಾನ) ಅನಿಮಿಷಾಧಿಪಕುವರನೆಡೆಗೀ | ಘನ ರಥವ ಹರಿಸೆನಲು ||

(ಶಲ್ಯನು ರಥವನ್ನು ಅರ್ಜುನನ ಇದಿರಿಗೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ , ಶಲ್ಯ-ಕರ್ಣ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ-ಅರ್ಜುನರು ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಕಂದ-ತೋಡಿ) ಬಂದಾ ರಥಮಂ ಕಾಣುತ | ಮುಂದರಿಯುತ ಸಮ್ಮುಖದೊಳ್ ಮುರಹರನಾಗಂ|| ಚಂದವೆ ಸಾರಥಿತನವಿದು | ಸುಂದರನೆ ಎನುತ ಶಲ್ಯನೊಳ್ ಜರೆಯುತೆಂದಂ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಸಾರಂಗ-ಅಷ್ಟ)(ತೋಡಿ-ಅಷ್ಟ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಏನಯ್ಯ ಶಲ್ಯಭೂಪ | ನಿನ್ನಂಗವಿ | ದೇನಯ್ಯ ಮದನರೂಪ || ಭೂನಾಥ ನಿನಗೆ ಈ ಸಾರಥಿತನವಿದು | ಹೀನವೃತ್ತಿಗಳೇಕಯ್ಯ || ಪೇಳಯ್ಯ ||

ಶಲ್ಯ : (ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಕರ್ಣನ ಬಂಡಿಯನು | ನಾ ಹೊಡೆವುದು | ದುರ್ನೀತಿಯಹುದು ನೀನು || ಎನ್ನವಗುಣವ ಶೋಧಿಸುವಾತ ನರನಶ್ಚ | ವನ್ನು ನಡೆಸುವೆ ಏಕೆ || ಪರಾಕೆ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಧರ್ಮವಲ್ಲರಸರಿಗೆ | ನೋಡಿಂಥ ದು | ಷ್ಕರ್ಮವೇತಕೆ ನಿನಗೆ || ಚಮ್ಮಟಿಕೆಯ ಪಿಡಿದಶ್ಚವ ನಡೆಸುವ | ಮರ್ಮವಾದರು ಬಲ್ಲೆಯ || ಪೇಳಯ್ಯ ||

ಶಲ್ಯ : (ಅಷ್ಟ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಹರಿ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು | ಎಂತೊರೆವೆ ಗೋ | ಪರ ಕುಲದೈವ ನೀನು || ತುರಗಲಕ್ಷಣವೇನ ಬಲ್ಲೆ ಹೇಳೆನುತಲೆ | ಜರೆದ ಸನ್ನುತಿವೆರೆದು || ಕೈ ಮುಗಿದು ||

(ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಶಲ್ಯರು ಪರಸ್ಪರ ಜರೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಕರ್ಣ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಥರು ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ಕರ್ಣ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟಿ) ಎಲವೊ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳು ನೀನು | ಕಳವಿನಲ್ಲಿ ಸಿಂಧುನೃಪನ || ಗೆಲಿದ ಪರಿಯಿದಲ್ಲ ನೋಡು | ನಿಲ್ಲ ಸಮರಕೆ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟಿ) ಕಳವಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಡೆಯೊಳು | ಕರದ ಬಿಲ್ಲ ಕಡಿದ ಜೀವ || ಗಳ್ಳನೆಂದು ಬಲ್ಲೆ
ಗೋ | ಗ್ರಹಣ ದಿನದಲಿ ||

ಕರ್ಣ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟಿ) ಗೋಗ್ರಹಣವಲ್ಲವಿಂದು | ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೆ ಸೋಮಗ್ರಹಣ || ಭಾರ್ಗವೇಂದ್ರ ತಾನೆ
ಬರಲಿ | ಗೆಲುವೆ ಶೀಘ್ರದಿ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟಿ) ಭಾರ್ಗವೇಂದ್ರನೇಕೆ ನಿನಗೆ | ವ್ಯಾಘ್ರನಂತೆ ಚಿತ್ರಸೇನ || ಭೋಗುಡಿಸಿ
ಕುರುಪಶುವ ಪಿಡಿಯಲೆಲ್ಲಿಹೆ ||

ಕರ್ಣ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟಿ, ಅಷ್ಟ-2, ದಿತ್ತ) ಕಾಲನಣುಗನೆಂಬ ಕುರಿಯ | ಗೋಣನೌಕಿ ಪಿಡಿದು ಬಡವ ||
ವೇಳೆಯರಿತು ಬಿಡಿಸಿದಾತ ಭಟನು ನೀನೆಲಾ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟಿ) (ಅಷ್ಟ-2) ಭಟನು ನೀನಹುದೊ ರವಿಜ | ಕುಟಿಲವಿದ್ಯೆ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ || ಪಟುತನವ
ನೋಡೆನುತ್ತ | ಸುರಿದ ಬಾಣವ ||

(ಯುದ್ಧ , ಅರ್ಜುನನ ಮೇಘಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಕರ್ಣನ ವಾಯವಾಸ್ತ್ರ , ಅರ್ಜುನನ ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಕರ್ಣನ ರವಿ ಅಸ್ತ್ರ ನಂತರ ಕರ್ಣನ ಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅರ್ಜುನನ ವಜ್ರಾಸ್ತ್ರ
, ಕರ್ಣನ ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅರ್ಜುನನ ವರುಣಾಸ್ತ್ರ , ಕರ್ಣನ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅರ್ಜುನನ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗ)

ಕರ್ಣ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಭಳಿ ಭಳಿರೆಲವೊ ಶಭಾಸು | ಶರ | ವಲಯವ ತೀರ್ಚಿದೆ ಲೇಸು || ಸಲುವುದು ಭಟತನ
ನಿನಗೆ | ಪಲ್ | ಮೊರೆವುತಲೆಚ್ಚನು ಮೇಗೆ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ತಿರುವಿಗೆ ಶರಗಳ ಹೂಡಿ | ಬಿಡ | ಲರಿಗಳನುರೆ ಪುಡಿಮಾಡಿ || ತ್ವರಿತದಿ ರವಿಜನ
ರಥವ | ಒದೆ | ದ್ವಾರಿಸೆ ಏಳ್ ಯೋಜನವ ||

(ಯುದ್ಧ , ಅರ್ಜುನನು ಕರ್ಣನ ರಥವನ್ನು ಒದೆದು ಏಳು ಯೋಜನ ದೂರ ಹಾರಿಸಿದಾಗ)

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಮೋಹನ) ಏನು ಹೇಳುವೆನರಸ ಇಂದ್ರನ | ಸೂನುವಿನ ಶರಹತಿಗೆ ಕೌರವ || ಸೇನೆ
ಕಳವಳಿಸಲ್ತೆ ಕರ್ಣನ ರಥವ ಹಾರಿಸಿದ || ಭಾನುಸುತನಾ ಕ್ಷಣದಿ ತನ್ನಯ | ಸೇನೆಗಭಯವ ಕೊಟ್ಟು ರಥವನು ||
ದಾನವಾರಿಯ ಮುಂದೆ ಸಂತೈಸಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ ||

(ಕರ್ಣನು ತನ್ನ ರಥವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು , ಸೇನೆಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ ನಂತರ)

ಕರ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ರಥವನುರೆ ಸಂತಯಿಸಿಕೊಳುತಾ | ಧರಿಸಿ ವಾಘೆಯ ನೂಕಿ ಶಲ್ಯನ || ಪ್ರತಿಕರದಿ
ಕಾಲಿಂದಲೊದೆದ | ಚ್ಯುತನ ರಥವ ||

(ಕರ್ಣನೂ ಕೂಡಾ ಅರ್ಜುನನ ರಥವನ್ನು ಒದೆದು ಎರಡು ಯೋಜನ ದೂರ ಹಾರಿಸುತ್ತಾನೆ , ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ಕರ್ಣನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಾನೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಪೂತು ಮರುರೇ ಕರ್ಣ ಸುಭಟ | ಖ್ಯಾತ ನೀನಹೆ ಲೇಸು ಕೌರವ || ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಸಾಕಿದಕೆ
ಫಲಿಸಿತು | ಭಾಪು ಭಲರೇ ||

(ಆಗ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ)

ಅರ್ಜುನ : (ವಾರ್ಧಕ-ಅಬ್ರ) ಈ ತೆರದಿ ಕರ್ಣನಂ ಪೊಗಳುತಿರಲಾ ಹರಿಯ | ಮಾತು ಕರ್ಕಶವಾಗಿ
ನೆಡಲಹಂಕಾರದಿಂ || ಘಾತಿಸುವೆನರಿಭಟನ ರಥವನುರೆ ದಶಯೋಜನಾಂತರಕೆ ಹಾರಿಸುವೆನು ||

(ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ತಾನು ಕರ್ಣನನ್ನು ಹೊಗಳಿದುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಬಿಲಹರಿ) ಶ್ವೇತವಾಹನ ಕೇಳು ಕರ್ಣನ ವರೂಢಮಂ | ಘಾತಿಸುವಡಿದು ಮರ್ಘತೆಯಲ್ಲ
ಹದಿನಾಲ್ಕು || ಭೂತಳವು ಎನ್ನ ಜಠರದೊಳುಂಟು ನವಖಂಡದೊಳಗೊಬ್ಬನೇ ಮಾರುತಿ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಬಿಲಹರಿ) ಅಂತರಹಿತನೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ | ನಿಂತು ಬಣ್ಣಿಪರಾರು ಲೋಕದಿ || ಮುಂತೆ
ಕೇಳುವುದೆನ್ನ ಭಾಷೆಯನೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ||

(ಆಗ ಅರ್ಜುನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ)

ಅರ್ಜುನ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಕಂತುಹರನಿವನಾದಡಾಗಲಿ | ಪಂತಿಮುಖನಾದಡೆಯದಾಗಲಿ || ಕುಂತಿಸುತ
ತಾನಾದಡೀತನ ಗೆಲುವೆ ನೋಡೆಂದ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಕಂದ)(ಬಿಲಹರಿ) ಎಂದಾ ಪಾರ್ಥನ ನುಡಿ ಕೇ | ಕ್ಲಂದಾನಂದದೊಳುಸಿರಿದ ಕಾಮನ ಜನಕಂ ||
ಸಂದೇಹವೆ ಇದರೊಳ್ ರಘು | ನಂದನನ ಬಾಣಕೆ ಸರಿಸಮವೀಮಹದ್ವಚನಂ ||

(ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನು ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೂಡುತ್ತಾನೆ)

ಕರ್ಣ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ)(ಮೋಹನ-ಆದಿ,ಕೋರೆ) ಇಂತೀ ಪರಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥನ ಪೊಗಳಲ | ನಂತರದಿ ರವಿಜ ||
ಸಂತಸದಿಂದುರಗಾಸ್ತ್ರವ ತೆಗೆದು ಮ | ಹಾಂತ ಪರಾಕ್ರಮದೀ ||

ಕರ್ಣ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಮುಗಿಲೊಳಗಿಹ ರವಿಯಂದದಿ ಘಣಿಶರ | ಝಗುಝಗಿಸುತ ಭೋಗುಡಿಸೆ || ಗಗನದೊಳಿಹ
ಖಗಸಂತತಿಯಳಿಯಲು | ಉಗುಳುತ ವಿಷದುರಿಯ ||

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಕೇದಾರಗೌಳ) ಹೂಡಿದನು ತಿರುವಿನಲಿ ಬಾಣವ | ನೋಡಿ ಪಾರ್ಥನಗಳಕೆ ಸಮನವ ||
ಮಾಡಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರವನು ನಿಮಿಷದಲಿ || ನೋಡಿದನು ಶಲ್ಯನನು ಮಿಗೆ ಮಾ | ತಾಡಿದನು
ಕುರುಪತಿಯ ಪುಣ್ಯದ || ಬೀಡು ಬೀಡುವರೆ ಕಾಣಲಿನ್ನಹುದೆಂದ ಕಲಿ ಕರ್ಣ ||

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಏನು ಸಾರಥಿ ಸರಳು ಪಾಂಡವ | ಸೇನೆಯನು ಗೆಲಲಹುದೆ ಪಾರ್ಥನ || ಮಾನಿನಿಗೆ
ವೈಧವ್ಯದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯ ಕೊಡಬಹುದೆ || ಆನಲಮ್ಮುವರುಂಟೆ ನಿನಗಿದು | ಸಾನುರಾಗವೆ ಹೇಳೆನಲು ರವಿ ||
ಸೂನುವಿನ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರವನು ಹೊಗಳಿದನು ಮಾದ್ರೇಶ ||

ಶಲ್ಯ : (ಭಾಮಿನಿ) ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಕರ್ಣ ಕೌರವ | ನೀಸು ದಿನ ಸಾಕಿದ ಫಲವ ನೀ || ನೈಸಲೇ ತೋರಿಸಿದವನು
ಶಿವ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ || ಏನು ಕಾಳಗವಾದುವೀ ಕ | ಟ್ವಾಸುರದ ಶರವೆಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತಾ || ವಾಸವಾದುದೊ
ಪೂತುರೆಂದನು ಶಲ್ಯನಿನಸುತನ || ನೋಡಿದನು ಕಲಿ ಶಲ್ಯ ಮನದಲಿ | ಮಾಡಿದನು ಬಲು ಶರದ ಪಾಯವ |
ಪಾಡು ತಪ್ಪಿತನುತ್ರ ಕರ್ಣನೊಳೆಂದನಾ ಕ್ಷಣದಿ ||

ಶಲ್ಯ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) (ಕುಂಭಕಾಂಭೋದಿ-ಅಷ್ಟ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಎಲೆ ಭಾನುಜಾತ ಕೇಳಸ್ತದ ಮಹಿಮೆಯ |
ನೆಲೆಯರಿಯದೆ ಹೂಡಿದೆ || ನಳಿನಾಕ್ಷನಾತನ ರಥದೊಳಗಿಹ ನಿನ್ನ | ಗೆಲುವರೆ ಬಿಡುವನೇನೈ ||

ಶಲ್ಯ : (ಧನ್ಯಾಸಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಕೊರಳಿಗೆ ಹಿಡಿದರೆ ಮುಕುಟಕೆ ತಾಗುವು | ದುರಕಾಗಿ ಬೆಸಸಿದರೆ || ಶಿರವ
ಕತ್ತರಿಸುವುದಿದುಸಿದ್ಧ ಬೇಗದಿ | ಮರಳಿ ನೀ ತೊಡು ಎಂದನು ||

ಕರ್ಣ : (ಅಷ್ಟ-2) ನೀತಿಯ ಪೇಳ್ವರೆ ಕರೆದೇವೆ ನಾವ್ ನಿನ್ನ | ಸೂತ ಶೌನಕನೆ ನೀನು || ಘಾತಕವೃತ್ತಿಯೊಳ್
ನಡೆಯುವಾತನೆ ನಾನು | ಮಾತುಗಳೊಂದೆಮಗೆ ||

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ-ಭೈರವಿ) ಒಂದು ಶರಸಂಧಾನ ನಾಲಿಗೆ | ಯೊಂದು ನಮ್ಮಲಿ ಕುಟಿಲವಿದ್ಯೆಗೆ || ಳೆಂದು ಕಂಡೈ
ಶಲ್ಯ ನಾವಡಿಯಿಡುವ ಧರ್ಮದಲಿ || ಇಂದು ಹೂಡಿದ ಶರವನಿಳುಹುವು | ದಂದವೇ ನೀನರಿಯೆ || ಕರ್ಣ :
(ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಹೊರಸಾರೆಂದು ತಿರುವಿನೊಳಂಬು ತೊಟ್ಟನು ಕರ್ಣನಾ ಕ್ಷಣದಿ ||

(ಗುರಿ ಬದಲಿಸಲು ಹೇಳಿದ ಶಲ್ಯನ ಮಾತನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಕರ್ಣನು ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಪೊಡವಿಪಾಲಕ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನ | ಕೊರಳ ಸರಿಸಕೆ ಬರಲು ರಥವನು ||
ಅಡಗಿಸಿದನೈದಂಗುಲವ ಧರಣಿಯಲಿ ಕಡಿವಡದು || ಹಿಡಿದು ಮುಕುಟವ ಕಚ್ಚಿ ಹಾಯಲು | ಪೊಡವಿಗುದುರಿತು ವಜ್ರ
ವೈಡೂ || ಯಾರ್ದಿ ಗೋಮೇದಿಕ ಸುರತ್ನಾದಿಗಳು ಸರಕಟಿಸಿ ||

(ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ರಥವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದರಿಂದ ಅದು ಗುರಿತಪ್ಪಿ ಅರ್ಜುನನ ಮುಕುಟಕ್ಕೆ ತಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಪುನಹ ಕರ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು
ಮರಳಿ ತೊಡು ಎನ್ನುತ್ತದೆ , ಅಶ್ವಸೇನನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹಿಂಬದಿಯಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಆಡುವುದು)

ಅಶ್ವಸೇನ : (ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ-ವಾರ್ಧಕ) ಮರಳಿ ಬಂದುದು ಪುರಾಕೃತ ವೈರದಿಂದಿನಜನಿರುವಲ್ಲಿಗಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ||
ಅರಿಕೆಯಿನ್ನೊಂದುಂಟು ತೊಡು ಮರಳಿ ಬೇಗದಿಂ | ಪರಿಕಿಸರ್ಜುನನ ಶಿರ ಕಡಿವೆನೆಂದೊರೆಯಲನಿ | ತರೊಳು
ರವಿಸೂನು ತಾ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತಿರೆ ಮಾದ್ರೇಶನಿಂತೆಂದನು ||

ಶಲ್ಯ : (ಕಂದ) ಕರ್ಣನೆ ಕೇಳೀ ಶರ ಮಗು | ಳಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ತೊಡು ಎಂದು ಬೇಡುತಿದೆ ಬೆಸನಂ ||
ನಿನ್ನೊಳಗನುಮಾನವಿದೇ | ಕಿನ್ನದ ತೊಡು ಬೇಗದೊಳೀ ಮಹಾಹಿಶರಮಂ ||

ಕರ್ಣ : (ಕಾಂಬೋದಿ-ಜಂಪೆ-2) ಕೇಳು ಮಾದ್ರಾಧೀಶ ನೀನೆಂಬ ವಚನವನು | ಕೇಳಿ ಸಂತಸ ವಾದುದೆನಗೆ ||
ಲೋಲಲೋಚನ ರಾಮನಾಳ್ವ ಕಾಲದಲಿ ಬಹು | ಖೂಳ ರಕ್ತಸರನುರೆಗೆಲಿದು ||

ಕರ್ಣ : (ಜಂಪೆ-2) ಮರಳಿ ಬಹ ಬಾಣಗಳೊಳಾರು ನೀನೀ ವಿಶಿಖ | ಅರುಹಬೇಕೆನಲು ಅವನೆಂದ ||

ಅಶ್ವಸೇನ : (ಜಂಪೆ-2) ಸುರಪತಿಯ ಖಾಂಡವ ವನದೊಳಿರಲು ತಾನಲ್ಲಿ | ಉರಗಪತಿ ತಾನಶ್ವಸೇನ ||

ಅಶ್ವಸೇನ : (ಜಂಪೆ-2) ಒಂದು ದಿನವಾ ವನವನುರಿಗೊಳಿಸಲರ್ಜುನನು ಅಂದು ಭಯದಿಂ ಪಾಯ್ವುತಿರಲು ||
ಕೊಂದನೀ ಪಾಪಿ ಅರೆಗಡಿದೆನ್ನ ನಾನವನಿ | ಗೆಂದ ಭಾಷೆಯ ಕೇಳು ನೀನು ||

ಅಶ್ವಸೇನ : (ಜಂಪೆ-2) ಧರಣಿಯೊಳಗುಳ್ಳ ವೀರರ ಸೇರಿ ಸರಳಾಗಿ | ಕೊರಳ ಕತ್ತರಿಪೆನೆಂದೆಂಬ || ಇರುವ
ಭಾಷೆಗೆ ನರನ ಶಿರವನವನಿಗೆ ಕೆಡೆವೆ | ಹರಿಸೊಮ್ಮೆ ಎನಲುಮವನುಸಿದ್ಧ ||

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಮರುಳಲಾ ಎಲೆ ವಿಶಿಖ ನಾನೀ | ಪರರ ಹಂಗಿಲಿ ಗೆಲುವ ಕರ್ಣನೆ || ಅರಿಗೆ ವೈರಿಯು
ನೀನು ನಿನ್ನನು ತೊಡುವುದಿಲ್ಲೆಂದ ||

ಶಲ್ಯ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1)(ಮೋಹನ) ಎಲವೊ ನಿನ್ನನು ಜಗವರಿಯೆ ಕ | ಬೈಲರ ಮಗನನು ತಂದು ವಂಚಿಸಿ |
ಕುಲಜನನು ಮಾಡಿದಕೆ ಕಡೆಯಲಿ | ಫಲವ ತೋರ್ದೆ ||

ಶಲ್ಯ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ನೆಲನು ಹೊರುವುದೆ ಪಾಪಿ ಕೀರ್ತಿಯ | ಬೆಳಸು ಮಾಸಿದರುಂಟೆ ಸಾಕಿದ ||
ಹೊಲೆಯನಾದರು ಹರಿಬಕೊದಗದೆ | ಉಳಿವನೇನೈ ||

ಶಲ್ಯ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಏನೆಲವೊ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕ | ನೀನು ರಣಕಂಜುವರೆ ಸ್ವರ್ಗದ || ಮಾನಿನಿಯ ರತಿಸುಖವ
ಕೆಡಿಸಿದೆ | ಯೆನುತುಸುರ್ದ ||

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಸಾವೇರಿ) ಮಾತೆಗಿತ್ತೆನು ಭಾಷೆಯನು ತವ | ಜಾತರೊಳಗೈವರನು ರಣದಲಿ || ಘಾತಿಸದೆ
ನಾಂ ಕಾಯ್ತೆನೆಂಬಾ ಮಾತಿಗೋಸುಗವೆ ||

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಸೋತವನು ತಾನೀಗ ಪಾರ್ಥನ | ಖಾತಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕಳೆವೆ ತನುವನು || ಭೀತಿ ಬೇರಿಲ್ಲೆನಲು
ಕಿಡಿ ಕಿಡಿಯಾದನಾ ಶಲ್ಯ ||

ಶಲ್ಯ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಮೋಹನ) ನಂಬಿ ಹಿಡಿದರೆ ನದಿಯ ಮಗ ಹಗೆ | ಯಂಬಿಗಿತ್ತನು ಕಾಯವನು ಸುತ || ನೆಂಬ
ನೆವದಲಿ ತನುವ ಬಿಸುಟನು ಗರಡಿಯಾಚಾರ್ಯ || ಅಂಬು ಬೆಸನವ ಬೇಡಿದರೆ ತೊಡೆ | ನೆಂಬ ಛಲ ನಿನಗಾಯ್ತು
ಮೂವರ || ನಂಬಿ ಕೌರವ ಕೆಟ್ಟನಕಟಕಟೆಂದನಾ ಶಲ್ಯ ||

ಶಲ್ಯ : (ಕಂದ-ಅಬ್ರ) ಚಮ್ಮಟಿಕೆಯನಲ್ಲಿಯೆ ಬಿಸು | ಟುಮ್ಮಳಿಸುತ ರಥವನ್ನಿಳಿದಾ ಕ್ಷಣ ಶಲ್ಯಂ ||
ದುಮ್ಮಾನದೊಳಡಹಾಯ್ತು ||

(ಚಮ್ಮಟಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಸುಟು ಶಲ್ಯನು ತೆರಳುತ್ತಾನೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ)(ತೋಡಿ) ಕೇಳಯ್ಯ ಪಾರ್ಥ ನೀ ಖಾಂಡವವನವನುರಿ | ಗೊಳಿಸುವ ಸಮಯದೊಳೀತ
|| ನಿಳಯದಿಂದಭ್ರಷ್ಟಾರುವ ವೇಳೆಯಲಿ ಬಾಣ | ಸೆಳೆದು ತುಂಡಿಸಿದರ್ಥ ದೇಹ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ನಿನ್ನ ತಲೆಯ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಲುವೆನೆಂಬ ಭಾಷೆ | ಯನ್ನು ತಾಳಿದು ಕರ್ಣನಲ್ಲಿ ||
ಪನ್ನಗಶರವಾಗಿರಲು ಆತನು ಪೂಡೆ | ಯೊಮ್ಮೆ ನಾ ಕಾಯ್ತೆನಿಂದಿನಲಿ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಮರಳಿ ಬಂದೊಮ್ಮೆ ನೀ ತೊಡು ಎಂದು ಕರ್ಣನೊಳ್ | ಶಿರವ ಕತ್ತರಿಸುವೆನೆನಲು ||
ಪರರ ಹಂಗಿಲಿ ಗೆಲ್ಲ ಭಟನಲ್ಲ ತಾನೆಂದು | ಮರಳಿ ನೂಕಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆದ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಸಾಂಗತ್ಯ) ತೊಡು ಬೇಗ ಬಾಣವನೆನಲು ಮುಕ್ಕಡಿಯಾಗಿ | ನಡುವೆ ಖಂಡಿಸಿದನಾ ಕ್ಷಣದಿ ||

(ಅರ್ಜುನನು ಆ ಸರ್ಪವನ್ನು ಮೂರು ತುಂಡು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ , ಕರ್ಣನು ರಥವನ್ನು ತಾನೇ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತಾನೆ)

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಹರಿಗೆ ಐವತ್ತೆಂಟು ಮೇಲಿನ | ಮರುತಜನಿಗೊಂಭತ್ತು ಮುಂದಣ || ತುರಗಚಯಕ್ಕೆವತ್ತು
ಶರಗಳನೆಚ್ಚು ನರಗಿಂದ ||

ಕರ್ಣ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-2) ಎಲವೋ ಪಾರ್ಥನೆ ನೀ ಕೇಳೊ | ಆಕಳಿಗೆ ಹೆ | ಬ್ಬುಲಿಯಂಜಲುಂಟೆ ಪೇಳೊ ||
ತಿಳಿಯಬಹುದು ಹಿಂದಣಂತಲ್ಲ ಸಮರದ | ಬಲುಮೆಯ ನೋಡೆಂದನು ||

ಅರ್ಜುನ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-2) ನೋಡಿದೆ ಮೊದಲು ನಾನು | ನಿಮ್ಮರಸನ | ಜೋಡಾಗಿ ಬಿಗಿದುದನು || ಗಾಢದಿ
ಖೇಚರರವರೊಳು ಕಾದಿ ಹೊ | ಯ್ದಾಡಿದಾತನು ನೀನೆಲೈ ||

(ಯುದ್ಧ , ಕರ್ಣನ ರಥವು ಹೂತುಹೋಗುತ್ತದೆ)

[ಕರ್ಣ : (ಮಟ್ಟಿ) ರುಧಿರ ತೋಯದಿ ಭೂಮಿ ಕೆಸರಾಯ್ತು ರಥ ಹೂಳಿ | ತದರೊಳು ಭಾನುನಂದನನ || ಕದನದಿ
ಜಯಸಿರಿ ತೊಲಗಿದಳೇ ಎಂದು | ಬೆದರಿ ಚಿಂತಿಸಿದನು ಕರ್ಣ ||1|| ಗಳಿಗೆ ಸೈರಿಸು ಪಾರ್ಥ ರಥವೆತ್ತಿ ಸಮರಕೆ |
ನಿಲುವೆ ಲೌಕಿಕ ವೈದಿಕಗಳ || ತಿಳಿದವನೈನೆ ವಾಹನ ಶಸ್ತ್ರಹೀನರ | ಕೊಲಬಾರದೆನುತ ಬಲ್ಲೆಯಲಾ ||2||]

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಸಾವೇರಿ) ಇಂತು ಸಮರದಿ ಸುರಿವ ರಕುತದಿ | ದಂತಿ ಮುಳುಗುವ ತೆರದಿ ಕೆಸರುಗ ||
ಳಾಂತು ಧರಣಿಯೊಳ್ ನಿಂತುದಾ ವರ ರಥವು ಕಣನೊಳಗೆ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಪಂಥದಲಿ ರಥದಚ್ಚು ಕೀಲ್ಗಳ | ನಾಂತು ಕೀಳುವ ರವಿಜನಧಟನು || ನಿಂತು ನೋಡುತ ಕೃಷ್ಣ
ಪಾರ್ಥನೊಳಿಂದ ನಸುನಗುತ ||

(ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ರಥವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಕರ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೃಷ್ಣನು ಪಾರ್ಥನೊಡನೆ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾನೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ರೂಪಕ ಅಥವಾ ಏಕ,ಕೋರೆ) ಕೇಳಯ್ಯ ಪಾರ್ಥ ನೀ ವೈರಿ ಕರ್ಣನ ಕೊಲುವ |
ವೇಳೆಯದೀಗ ನೋಡು ತೊಡು ದಿವ್ಯ ಶರವ || ತಡವ ಮಾಡದೆ ಬೇಗ ಇಳುಹು ಮಸ್ತಕವನ್ನು | ಪೊಡವಿಪಾಲರ
ಕೆಲಸ ಹಿಡಿ ಗಾಂಡೀವವನು || ರಥವ ಸಂತಯಿಸಿ ಕೊಂಡಳವಿಗೊಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ | ಹುತವಾಹನಯ್ಯನೊಳ್ ತೀರದು
ನೋಡು ||

ಅರ್ಜುನ : (ಧನ್ಯಾಸಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ನೋಡಿದೇನೈ ರಥಹೀನನೊಡನೆ ಬಾಣ | ತೊಡುವುದೆ ಕ್ಷತ್ರಿಕುಲ
ಧರ್ಮವೇನಯ್ಯ|| ಶರಹೀನ ರಥಹೀನನಾಗಿ ಶರಧಿಯೊಳು | ಮುಳುಗುವನೊಳು ತೊಡೆ ಗಾಂಡೀವವನು ||

(ಕೃಷ್ಣನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದಾಗ ಅರ್ಜುನನನು ಬಾಣ ಹೂಡಲು ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ , ಆಗ)

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಸಾವೇರಿ) ಕಲಿ ಕಿರೀಟಿಯೆ ಕೇಳು ನೀ ಸೈ | ರಿಸುವುದೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರದಿ ||
ನೆಲನೊಳಡಗಿಹ ರಥವನೆಬ್ಬಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನೀಗ || ಅಳವಿಗೊಡುವೆನು ಮತ್ತೆ ಅನಕರ | ನಿಲಿಸು ಗಾಂಡೀವವನು
ಎನುತಿರೆ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಬಿಲಹರಿ) ನಳಿನಸಖಸುತನೊಡನೆ ಕೃಪೆ ಸಂಜನಿಸಿತರ್ಜುನಗೆ ||

(ಕಂದ) ದ್ವೇಷವಡಗಿಯಾತನೊಳಭಿ | ಲಾಷೆಯಿಂದಲಾ ಮಧುಸೂದನನೊಳಾಗಂ || ಮೋಸದಿ ಕೊಲಿಸದೆ ಕರ್ಣನ
| ಈ ಸಮಯದೊಳಾರೆಂಬುದನುರುಹೆನಗೆಂದಂ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಬಿಲಹರಿ-ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಯಾದವೋತ್ತಮ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳು | ಈ | ರಾಧೇಯನಾರೆಂಬ ನಿಜವನು
ಪೇಳು || ಪ || ಕುಂತಿಯುದರದಲಿ ಜನಿಸಿದವನೊ ಎಂಬ | ಅಂತರ್ಭಾವದೊಳೀಗ ಸಂಶಯವಾಗಿದೆ ||
ದಂತೀಶನಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ನಾವೈವರು | ಸಂತೋಷದಲಿ ವನವ ಚರಿಸುತ್ತಲಿಹೆವು ||

ಅರ್ಜುನ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಅರಸ ಧರ್ಮಜನಂತೆ ವರ ವೃಕೋದರನಂತೆ | ಪರಿಕಿಸಲೊಂದಾಗಿ ತೋರುವುದೆನಗೆ||
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನೆ ನೀನು ಕರ್ಣನ್ಯಾರೆಂಬುದ | ನರುಹು ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ವರ ದಯಾಸಿಂಧು||

ಅರ್ಜುನ : (ಪೂರ್ವಿ-ಕೋರೆ) ಬಿಸುಟು ಹೋದನು ರಥವ ಸಾರಥಿ ಮೊದಲೆ | ವಸುಧೆಯೊಳಡಗಿತು ರಥವು
ಮತ್ತವಗೆ || ನಿಶಿತಮಾರ್ಗಣವಿಲ್ಲ ಕೈಯೊಳಗಾತಗೆ | ಅಸುರಾರಿ ಕರ್ಣನ ಕೊಲುವವತಾನಲ್ಲ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ತೋಡಿ-ಅಷ್ಟ) ಕೇಳಯ್ಯ ಪಾರ್ಥ ನೀನೆಂಬ ಮಾತ | ಕೇಳಿ ಸಂತಸವಾಯಿತಯ್ಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತ || ಪ || ಖೂಳ
ಕೌರವನ ತಂಬುಲಕೆ | ತಾನು | ಓಲಗಿಸುತಲಿಹನದಕೆ || ಕಾಲದಕ್ಕಡವನ್ನು ಪಿಡಿವ ಕರ್ಣಗೆ ಸಮ |
ಹೋಲಿಸಬಹುದೆ ನೀನು || ಧರ್ಮಜನನ್ನು | ಕಾಲಲಿ ತುಳಿದವನು || ನೀನಾತನ | ಪೊಗಳುವುದೇನಿನ್ನು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ತತ್ತತ್ತೆ) ನಿನಗೆ ತೀರದೆ ಪೋದರೇನು | ಬಿಡು | ಅನಿಲಸಂಭವನೊಡನಾನು || ಜನಜನಿತದಿ ಕೊಂದು
ಕೆಡಹಿ ಕೌರವನಾಳ್ವ | ವನಿಯನು ಧರ್ಮಜಗೆ || ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ | ಯೊಲವಿನಿಂ ಸುಖದೊಳಗೆ || ಪಾಲಿಸುವಂತೆ |
ಮಾಡುವೆ ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ತೋಡಿ-ಅಷ್ಟ) ಲಂಡಿಗಳಂತೆ ಮರೆಯಲಿ | ನಿಂತು | ಕೊಂಡನೀ ಖಳ ಬೆಂಗಡೆಯಲಿ || ತುಂಡಿಸಿದನು
ತೋಳೆರಡಭಿಮನ್ಯುವ | ದಿಂಡುಗೆಡಹಿದವನು || ಆತನ ಜೀವ | ಗೊಂಡ ಅಧಮನಿವನು || ಪೋಗಲಾ ಮಾತ |
ಕಂಡುದನಾಡಿದನು ||

(ಅಭಿಮನ್ಯುವನ್ನು ಕೊಂದವನೆಂಬ ವಿಷಯ ನೆನಪಿಸಿದಾಗ ಅರ್ಜುನನು ಕುಪಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ)

ಅರ್ಜುನ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ನರಕರಿಪು ಬಿತ್ತಿದನು ವರ್ಮದ | ಭರಿತ ಬೀಜವನೆಲೆ ಮಹೀಪತಿ | ಪುರವಿನಾಶನೆ
ಬರಲಿ ಬಗೆವೆನೆ ಕರ್ಣಗಿರ್ಣರನು ||

ಕರ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಹಿಡಿ ಧನುವನನುವಾಗು ಸಾಕಿ | ನ್ನಡಬಲವ ನೋಡದಿರೆನುತ್ತವ || ತುಡುಕಿದನು ಕೂರಂಬ
ಪಾರ್ಥನ | ಸರಿಸಕಾಗ ||

ಅರ್ಜುನ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕಲ್ಪದ | ಕಡಲರವವೆಂಬಂತೆ ಗರ್ಜಿಸು || ತೊಡನೆ
ಬಾಣವನುಗಿದಕವಧಿಯ | ಕಾಣೆನಿನ್ನು ||

(ಯುದ್ಧ , ಕರ್ಣನು ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ಪಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣರು ತೆರಳುತ್ತಾರೆ, ಕರ್ಣನು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಹಾನಿದೋರಲ್ಕುರಿತು ನೃಪ ನಿ | ನ್ನಾನೆ ಕುಸಿದುದು ಕೇಳು ಕೊಳುಗುಳ || ಕಾನುವಡೆ ಕೈಕಾಲು
ನಡುಗಿತು ಧೈರ್ಯಸಿರಿ ತೊಲಗಿ || ಹೀನನಾದೆನು ಕೌರವೇಶ್ವರ | ಗೇನು ಗತಿಯೊ ಹರ ಮಹಾದೇ || ವೀ
ನಿರೋಧಕೆ ಕಾದೆನೆಂದೆನುತಳಲಿದನು ಕರ್ಣ ||

ಕರ್ಣ : (ಸಾವೇರಿ-ಕೋರೆ) ಶಿವ ಶಿವ ಸಮರದೊಳು | ಕೈಸೋತೆನಲ್ಲೋ | ಭುವನೇಶ ಮಮತೆಯೊಳು ||
ಕುವರನಂದದಿ ಎನ್ನನು | ಆಪತ್ತಿಗಾ | ಗುವನೆಂದು ಸಲಹಿದನು ||

ಕರ್ಣ : (ಸಾವೇರಿ-ಕೋರೆ) ಕೀಳುವಂಶಜನೆಂಬುದ | ಗ್ರಹಿಸದೆ ಗುಣ | ಶೀಲನೆನ್ನುತ ಪೊರೆದ || ಕಾಳಗದೊಳು
ಮಡಿದ | ಬಂಧುಗಳೆನ್ನ | ಮೇಲಾಸೆಯಿಂದ ಮರೆದ ||

ಕರ್ಣ : (ಸಾವೇರಿ-ಕೋರೆ) ಎನ್ನ ಕುಲವ ಕೃಷ್ಣನು | ಎಚ್ಚರಿಸಿ ತಾ | ಎನ್ನೊಡೆಯನ ಕೊಂದನು || ಇನ್ನೆಂತು
ಕೌರವನ | ಅಗಲುವೆನಾತ | ಗೆನ್ನಂಥ ಮಿತ್ರರಾರಿನ್ನು ||

ಕರ್ಣ : (ಸಾವೇರಿ-ಕೋರೆ) ಚೆಲುವನ ಗುಣವ ಪೇಳಿ | ತುದಿಗಾಣೆಯೋ | ತಲೆಯ ರಣಾಗ್ರದಲಿ || ಸಲಹಿದಾತನ
ಕಾರ್ಯದಿ | ಒಪ್ಪಿಸಲೆನ | ಗೊಲಿವನಚ್ಯುತ ಶೀಘ್ರದಿ ||

(ಕೃಷ್ಣನು ವೃದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ವೃದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಆ ಸಮಯದಲಿ ಹರಿಯು ಭೂಸುರ | ವೇಷವನು ತಾಳೊಡನೆ ಘನ ಸಂ ||
ತೋಷದಿಂ ಪೊಗಳುತ್ತ ಕರ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆತಂದ || ಏನು ಕೀರ್ತಿಯೊ ನೀನು ಜಗದಲಿ | ಮಾಸಲಳಿಯದ
ತ್ಯಾಗಿಯೆಂಬುದ || ನೋಸರಿಸಿ ನಾ ಬಂದೆನೀವುದು ಎನ್ನ ಮನದಿರವ ||

ಕರ್ಣ : (ಧನ್ಯಾಸಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಭೂಸುರ ಕೇಳು ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರುವಾಗ | ಬಂದು ಕೇಳಿದ ಜನರಿಗೆ || ಕಾಸು
ಕನಕ ಭೂಮಿ ಗೋವುದಾನಂಗಳ | ನೇಸರ ಕೊಡಬಹುದು ||

ಕರ್ಣ : (ಧನ್ಯಾಸಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಈಗ ಖಾಡಾಖಾಡಿ ಯುದ್ಧ ರಣಾಗ್ರದಿ | ಬೇಡಿದ ಕೊಡುವೆನೆಂತು || ಯೋಗ
ಇನ್ನೇನೆಂಬೆ ಮನಕೆ ಬಂದುದ ಬೇಡು | ಕೊಡುವೆ ನಾನೀಗದನು ||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ : (ಧನ್ಯಾಸಿ-ಕೋರೆ) ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಕರ್ಣಕುಂಡಲವೆರಡನ್ನು | ಕೊಡು ಧಾರೆಯೆರೆದು ನೀನು || ನುಡಿದ
ಮಾತಿಗೆ ನೀರನರಸಲು ಕರ್ಣನೊಳ್ | ನುಡಿದನು ಮುರಹರನು ||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ : (ಧನ್ಯಾಸಿ-ಕೋರೆ) ಉದಕವ ಹೊರಗರಸುವುದೇಕೆ ನಿನ್ನಯ | ಹೃದಯ ಕಮಲದೊಳಿಹ || ಉದಕದಿ
ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಡು ಎನಲಾತ | ಹರುಷದಿ ನಸುನಕ್ಕನು ||

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಮಾತೆ ಬಲ್ಲಳು ಬಾರಳೀ ತೆರ | ತಾತ ಬಲ್ಲನು ಕೇಳನಿದ ಶ್ರೀ || ನಾಥ ಬಲ್ಲನು
ಬಂದನೀತನೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಸಿದ ||

ಕರ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಹರಿಗಿದರ್ಪಿತವಾಗಲೊಂದೇ | ಮನದಿ ತನ್ನಯ ತನುವ ಸರಳಲಿ || ಸೀಳಿ ತೆಗೆದನು
ಪರಮಹರುಷದಿ ನಿರ್ಮಲೋದಕವ || ಎರೆದು ಧಾರೆಯನಿತ್ತು ಕುಂಡಲ | ವೆರಡನರ್ಚಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯೊ || ಇರದೆ
ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಮುಕ್ತಿಯನೀಯಬೇಕೆಂದ ||

(ಹೃದಯವನ್ನು ಸೀಳಿ ಉದಕವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕರ್ಣಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ , ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತೆರಳಿದ ನಂತರ ಕರ್ಣನು
ಶೋಕಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಕರ್ಣ : (ತುಜಾವಂತು-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಕೇಳು ಮುರರಿಪು | ಕಮಲಲೋಚನಾ || ತಾಳಲಾರೆನು | ಸರಳಿನುರಿಯನು
|| ಒಡಲು ಸುಡುತಿದೆ | ತಾಪ ಹೆಚ್ಚಿದೆ || ಕಡಲಶಯನನೇ | ಕಾಯೊ ಕರುಣದಿ || ಭಕ್ತವತ್ಸಲಾ | ಮುಕ್ತಿದಾಯಕಾ ||
ಶಕ್ತಿರೂಪನೇ | ಶೇಷಶಯನನೇ ||

(ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು ಬರುತ್ತಾರೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಹರಿಯ ಮಾಯವನರಿವರಾರೀ | ಸುರನರೋರಗರೊಳಗೆ ಕರ್ಣನ || ಸಿರಿಯ ಸೊಬಗಿಲಿ
ಮೆರೆವ ಕುಂಡಲಗಳನೆ ಅಪಹರಿಸಿ || ತಿರುಗಿದನು ನರನಲ್ಲಿಗಾ ಮುರ | ಹರನ ಬರವನು ಕಾಣುತರ್ಜುನ || ಕರವ
ಮುಗಿದೊಡೆ ಎತ್ತಿ ತೋರ್ದನು ಕುಂಡಲದ್ವಯವ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಸುರುಟಿ-ಏಕ) ಕೇಳರ್ಜುನ ನೀನು | ಸುಮ್ಮನೆ | ವೇಳೆಗಳೆವರೇನು || ಬಾಳಲೋಚನನಿತ್ತಸ್ತಕೆ ಬಳುವಳಿ |
ಪಾಲಿಸಿದಗಜೆಯ ಶರವನು ನೀನು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಸುರುಟಿ-ಏಕ) ತೊಡು ಅಂಜನಶರವ | ಬೇಗದಿ | ಕಡಿ ಕರ್ಣನ ಶಿರವ || ಮೃದ ಅಜ
ಅಮರೇಂದ್ರಾದಿಗಳೆಲ್ಲರು | ನುಡಿವರು ನಿನ್ನ ಶುಭೋದಯವೀಕ್ಷಿಸಿ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಆ ಸಮಯದಿ ಕಾಲಿಪಾರ್ಥನು ಗಿರಿಜೆಮ | ಹಾಸ್ರವನೇರಿಸುತ || ದೋಷವು
ತನಗಿಲ್ಲಿನ್ನಸುರಾರಿಗೆ | ನುತ್ತಲೆ ಘೋಷಿಸುತ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಎಲವೋ ಕರ್ಣನೆ ಕೇಳಿ ಬಾಣವ | ಗೆಲುವೆತ್ನಗಳೇನು || ಘಳಿಲನೆ ನೋಡಿಕೊ
ಎನುತವನುಗಿದನು | ಶೈಲಜೆಯಸ್ತವನು ||

(ಅರ್ಜುನನು ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಕರ್ಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕರ್ಣನೊಡಲಿನ | ಪರಮತೇಜಃಪುಂಜ ದ್ಯುಮಣಿಯ || ತೆರದಿ ಉದರದಿ ಒಡೆದು
ಹಾಯ್ದು ಇನನ ಮಂಡಲಕೆ || ಅರರೆ ಶಿವ ಶಿವ ಸತ್ಯಕೋಸುಗ | ತೊರೆದು ಜೀವವ ಬಿಟ್ಟ ಕರ್ಣಗೆ||
ಸರಿಯದಾವನೆನುತ್ತ ಮನದಲಿ ಮರುಗಿದನು ಹನುಮ ||

* * * * *